24/04/2023

Φθιώτιδος Συμεών: «Απόστολος Θωμάς-Άγιος Γεώργιος- Αθανάσιος Διάκος: ομολογητές της Αναστάσεως»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Στον περικαλλή Ναό του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου στη Ν. Άμπλιανη Λαμίας ιερούργησε χθες, Κυριακή της Σωτηρίου Ομολογίας του Αποστόλου Θωμά (Αντιπάσχα), ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών.

Η Αρχιερατική Θεία Λειτουργία μεταδόθηκε απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Τα Ιερά Αναλόγια διηκόνισαν χοροί Ιεροψαλτών υπό τον Πρωτοψάλτη του Ναού **κ. Νικόλαο Αλεξόπουλο,** τη παρουσία του Πρωτοψάλτου του Ιερού Ναού Αγίου Αθανασίου Λαμίας και Καθηγητού του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως «Γερμανός ο

Μελωδός» **κ. Σεραφείμ Κυρίτση.**

Το κήρυγμα του Μητροπολίτη

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στην σωτήριο ομολογία του Αποστόλου Θωμά και χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Ο Θωμάς δεν αρκείται στην διαβεβαίωση των άλλων μαθητών. «Αν δεν δω και εγώ ο ίδιος και δεν βάλω το δάχτυλό μου πάνω στα σημάδια από τις πληγές του Σταυρού, από τις πληγές στο Αναστημένο Σώμα του Κυρίου δεν θα πιστέψω». Και ο Κύριος συναντά το Θωμά και το πρώτο που του λέει, το οποίο λέει και στους μαθητές του μετά την Ανάσταση: «Ειρήνη υμίν». Ο Χριστός φέρνει την ειρήνη. Η Ανάσταση φέρνει την ειρήνη, διότι ακριβώς η αμφισβήτηση, η ολιγοπιστία, τα ερωτηματικά διασαλεύουν την ειρήνη του ανθρώπου, διασαλεύουν την εσωτερική του γαλήνη κι έρχεται ο Χριστός να μας ειρηνεύσει. Ειρηνεύει και το Θωμά και του λέει: «φέρε το δάχτυλό σου, έλα βάλε το δάχτυλο σου πάνω στις πληγές, έλα ακούμπησε με, άγγιξε με, ψηλάφησε με και μη γίνου άπιστος αλλά πιστός» κι ο Θωμάς τότε ομολογεί: «ο Κύριος μου και ο Θεός μου».

Ο Θωμάς παρουσιάζει μία απιστία, αλλά η απιστία του δεν είναι μία αγκυλωμένη ιδεολογία, δεν είναι μία στάση αρχής ή αρχών, δεν είναι ένα δόγμα, δεν είναι ένα αμετακίνητο πιστεύω. Δυστυχώς υπάρχουν άνθρωποι, που δηλώνουν άπιστοι ή που δηλώνουν άθεοι. Το πρόβλημα δεν είναι αν δηλώνουν άπιστοι ή άθεοι, το πρόβλημα είναι ότι κάποιοι εξ αυτών θρησκεύουν με την απιστία τους, θρησκεύουν με την αθεΐα τους, είναι τόσο δογματικοί στην αθεΐα τους και στην απιστία τους, περισσότερο δογματικοί από ό,τι είναι οι πιστοί στην πίστη τους και στα δόγματα της Εκκλησίας και αυτό φανερώνει ότι και αυτού του είδους η αθεΐα, αυτού του είδους η απιστία, η οποία προκύπτει από μία ανάγκη δήθεν χειραφετήσεως ή δήθεν εκσυγχρονισμού, στο βάθος είναι μία θρησκοληψία, είναι ένας κεκρυμμένος συντηρητισμός με άλλο ένδυμα, με άλλο περιτύλιγμα. Η υγιής απιστία, η καλή απιστία όπως ακούσαμε στους ύμνους της Εκκλησίας, είναι η απιστία του ανθρώπου που αμφισβητεί γιατί θέλει να πιστέψει, που δεν αμφισβητεί για να αμφισβητεί, που δεν αμφισβητεί απλώς για να στέκεται απέναντι, που δεν αμφισβητεί απλώς για να προβάλει έναν αρνητισμό σε κάθε επίπεδο της ζωής, αλλά γιατί λαχταρά να μάθει την αλήθεια, γιατί θέλει να έχει προσωπική εμπειρία της αλήθειας, διότι θέλει να έχει μία αδιαμεσολάβητη σχέση και δεν αρκείται σε κανέναν ενδιάμεσο όσο αξιόπιστος και φερέγγυος να είναι αυτός.

Μία τέτοια υγιής απιστία και αμφιβολία και αναζήτηση οδηγεί τελικά στην πραγματική και στη δυνατή πίστη και μάλιστα σε πιο δυνατή πίστη από αυτούς που πιστεύουν παραδοσιακά, γιατί έτσι έμαθαν, χωρίς ενδεχομένως ποτέ να κατάλαβαν τι σημαίνει πίστη, από αυτούς που πιστεύουν στην πίστη σαν να είναι ένα έθιμο, σαν να είναι μία παράδοση. Αλίμονο όμως αν ο άνθρωπος, ο οποίος αναζητά νόημα στη ζωή του να εγκλωβιστεί στις περιστάσεις του χρόνου, διότι η ιστορία κάνει κύκλους και γυρίζει και άλλοτε η θρησκευτικότητα, η ζωή μέσα στην Εκκλησία μπορεί να θεωρείται προσόν και άλλοτε μπορεί να θεωρείται μειονέκτημα, άλλοτε μπορεί να προβάλλεται και άλλοτε μπορεί να στοχοποιείται, άλλοτε μπορεί να θεωρείται μία ανεπτυγμένη έκφραση πολιτισμού και άλλοτε μπορεί οι άνθρωποι να την θεωρούν σκοταδισμό. Αλίμονο αν ο άνθρωπος κινείται με τις περιστάσεις των καιρών και των χρόνων και όπου φυσάει ο άνεμος. Ο άνθρωπος καλείται να κινηθεί με μία εσωτερική υπαρξιακή αναζήτηση, με εσωτερικά ερωτήματα, να ψάξει την αλήθεια, να ερευνήσει «τας γραφάς», να ερευνήσει και να πιστέψει, να αναρωτηθεί, να κλάψει, να προσευχηθεί. Είδατε ότι οι αρχαίοι μας πρόγονοι πάνω στην Πνύκα, στον αρχαίο Άρειο Πάγο στην Αθήνα, είχαν στήσει μια επιγραφή ενώ ήταν βαθιά θρησκευόμενοι, είχαν το Δωδεκάθεο τους, παρά ταύτα είχαν στήσει μία επιγραφή: « τω αγνώστω Θεώ». «Τω αγνώστω Θεώ» και αυτόν τον άγνωστο Θεό ανέβηκε ο απόστολος Παύλος και τους Τον φανέρωσε και τους είπε: «αυτός ο άγνωστος Θεός που μέχρι τώρα τον ψάχνατε, αυτόν τον άγνωστο Θεό τον άγγιξε ο Θωμάς, τον ψηλάφισε ο Θωμάς, άγγιξε τις πληγές του ο Θωμάς, αυτός ο άγνωστος Θεός είναι ο «Αναστάς εκ νεκρών Κύριος» κι έτσι γίνεται ο Θωμάς ομολογητής: «Ο Κύριος μου και ο Θεός μου», γίνονται οι

Αθηναίοι, ο Διονύσιος ο Αεροπαγίτης, η Δάμαρις, η Λυδία πάνω στους Φιλίππους γίνονται ομολογητές του Χριστού, «Ο Κύριός μου και ο Θεός μου», γίνονται κήρυκες της Αναστάσεως μέσα στον κόσμο.

Ένα τέτοιον ομολογητή του τρίτου αιώνα, μιας πολύ δύσκολης και σκληρής περιόδου, της περιόδου του Διοκλητιανού εορτάζουμε σήμερα, τον Άγιο Μεγαλομάρτυρα Γεώργιο .

Ο Άγιος Γεώργιος δεν ακολούθησε το Χριστό γιατί τον βόλευε, μα δεν τον βόλευε καθόλου, ήταν τελείως αντισυστημική επιλογή για την εποχή του ο Χριστός, ήταν στρατιωτικός στη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία. Αν ήθελε να έχει τύχη δεν θα έπρεπε να έχει καμία σχέση με το Χριστό, καμία σχέση με την πίστη, καμία σχέση με την Εκκλησία, αλλά επειδή ήταν πραγματικά αντισυστημικός, πραγματικά επαναστάτης και πραγματικά αναρχικός, όπως είναι κάθε Άγιος της Εκκλησίας μας, επέλεξε το Χριστό και αυτό τον οδήγησε στον αποκεφαλισμό.

Το ίδιο έπραξε και κάποιο άλλο πρόσωπο που τιμάμε σήμερα και το έπραξε σαν σήμερα και το έπραξε σε αυτόν εδώ τον τόπο: είναι ο Αθανάσιος Διάκος. Την ίδια επιλογή έκανε και αυτός: επέλεξε τον Αναστάντα, πήγε κόντρα στο συμφέρον του, αν είχε κάνει άλλη επιλογή δεν θα οδηγείτο στο σούβλισμα και στο μαρτύριο, αν είχε κάνει άλλη επιλογή μπορεί να είχε μια λαμπρή καριέρα στην Ανατολή, επέλεξε όμως να θυσιαστεί για την «του Χριστού την πίστη την αγία» και της πατρίδος την ελευθερία, επέλεξε Ανάσταση, επέλεξε τον Εσταυρωμένο και Αναστάντα, επέλεξε να βάλει το δάχτυλό του «εις τους τύπους των ήλων» κι αυτό καλούμεθα και εμείς σήμερα να πράξουμε».

Κλείνοντας το κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών ανέφερε:

«Σήμερα δεν διακυβεύεται η θρησκευτική ελευθερία, την απολαμβάνουμε όλοι και είμαστε ευγνώμονες, γιατί είναι από τα κατορθώματα, από τις κατακτήσεις της λεγόμενης νεωτερικής και μετανεωτερικής εποχής. Και σήμερα όμως καλούμεθα να ομολογήσουμε Χριστό. Πώς καλούμεθα να ομολογήσουμε Χριστό; Να τον ομολογήσουμε στις μεταξύ μας σχέσεις, να τον ομολογήσουμε στην αλήθεια της καθημερινότητάς μας, να τον ομολογήσουμε με αγάπη, με συγχωρητικότητα, με αλληλεγγύη, με καλοσύνη, με ενδιαφέρον ο ένας για τον άλλον και κυρίως με υπευθυνότητα.
Τι σημαίνει σήμερα βάζω το δάχτυλο «στους τύπους των ήλων»; Σημαίνει αναλαμβάνω την ευθύνη να μη μείνω αμέτοχος μπροστά στην αδικία, να μη μείνω αμέτοχος και να μη συμβιβαστώ μπροστά στο κακό αλλά αντίθετα να έχω διάθεση να αναλάβω υπεύθυνο ρόλο, υπεύθυνο έργο, να σηκώσω τα μανίκια να τοποθετηθώ και να λάβω θέση προκειμένου να μην μπορώ αύριο να κατηγορηθώ ότι έβλεπα και δεν έπραττα. Και βλέπουμε και οφείλουμε να πράξουμε. Αυτό ζητά η εποχή μας σήμερα, αυτό ζητά ο Αθανάσιος Διάκος από όλους εμάς, αυτό ζητά ο Άγιος Γεώργιος, αυτό μας ζητά ο Άγιος Απόστολος Θωμά επειδή βλέπουμε, επειδή γνωρίζουμε οφείλουμε να πράξουμε».

Στις εκδηλώσεις ΔΙΑΚΕΙΑ 2023

Προ της απολύσεως, ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών στο πλαίσιο του εορτασμού **ΔΙΑΚΕΙΑ 2023** προς τιμήν του **Εθνοηρωομάρτυρος Αθανασίου Διάκου**, παρουσία σύσσωμης της πολιτικής και στρατιωτικής ηγεσίας του τόπου, τέλεσε Αρχιερατική επιμνημόσυνη δέηση, ενώ η Εκπαιδευτικός κ. Μαρία Βε εξεφώνησε τον πανηγυρικό της ημέρας.

Ακολούθως στο μνημείο, στο τόπο μαρτυρίου του Αθανασίου Διάκου, του Αητού της Ρούμελης τελέσθηκε υπό του Σεβασμιωτάτου επιμνημόσυνη δέηση και κατάθεση στεφάνων από τους επισήμους στον Αδριάντα του Ήρωος στην ομώνυμη πλατεία στην καρδιά της Λαμίας.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών κατόπιν προσκλήσεως του Διοικητού του Κέντρου Υλικού Πολέμου στη Λαμία Ταξιάρχου Ευαγγέλου Κατσάρα επισκέφθηκε το ΚΕΥΠ όπου και ευλόγησε την εορτή προς τιμήν του Προστάτου Αγίου του Στρατού Αγίου Γεωργίου, ευχόμενος πατρικώς στον Φρούραρχο, στους Αξιωματικούς και στους οπλίτες ο Άγιος Γεώργιος ο Τροπαιοφόρος να τους χαρίζει υγεία και δύναμη.

Τέλος, ο **Σεβασμιώτατος** μετέβη στο Αμφιθέατρο του Πνευματικού και Διοικητικού Κέντρου της Ιεράς Μητροπόλεως στη Λαμία, όπου στο πλαίσιο εορτασμού για τον Αθανάσιο Διάκο ΔΙΑΚΕΙΑ 2023 προβλήθηκε η ταινία – αφιέρωμα με τίτλο: «Αθανάσιος Διάκος – 200 χρόνια…. ελεύθερος». Μια ταινία την σκηνοθεσία της οποίας έχει ο κ. Δημήτριος Καραντζούνης και είναι παραγωγή της «ARoTro Productions», ενώ συμμετέχουν ηθοποιοί από την Λαμία.

Ο κ. Συμεών συνεχάρη τον κ. Καραντζούνη και τους συνεργάτες του για αυτή την εξαιρετικής ποιότητος ταινία και προσπάθεια ανάδειξης της μεγάλης ιστορίας του τόπου και προβολής του Συμβόλου της Ρούμελης Εθνοϊερομάρτυρος Αθανασίου Διάκου.

Τα Διάκεια ολοκληρώθηκαν με την πρώτη προβολή στην Λαμία της ταινίας: **«Διάκος, ο ηρωομάρτυς»,** παρουσία του Σεβασμιωτάτου κ. Συμεών, της σπουδαίας κινηματογραφικής παραγωγής «Φιλότιμο films», της Ομάδος των 450 νέων κάθε ηλικίας, του Πνευματικού Κέντρου της Ιεράς Μητροπόλεως Κίτρους, Κατερίνης και Πλαταμώνος «Ο Άγιος Φώτιος».

Ανάμεσα στους εορτάζοντες και στις εορτάζουσες ο κ. Συμεών ευχήθηκε τα Χρόνια Πολλά για την ονομαστική του εορτή και στον Βουλευτή Φθιώτιδος κ. Γεώργιο Κοτρωνιά.

Δείτε περισσότερες φωτογραφίες ΕΔΩ

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου